

РЕШЕНИЕ

№ 4535

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4251** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), чрез процесуалния ѝ представител юрк. И. С. срещу Решение № 616 от 21.02.2022г., постановено по НАХД № 16483/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 135 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-00050/29.06.2021 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ.

С оспореното НП на А. В. К. ЕГН [ЕГН], на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, като се претендира отмяната му. От настоящата инстанция се иска постановяването на ново решение, с което да се потвърди изцяло наказателното постановление. Изложени са съображения, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, същото е от категорията на формалните и настъпването на вредоносен резултат не е елемент от състава му, поради което не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на

чл. 28 от ЗАНН.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. А. поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се явява лично и с адв. Я., който оспорва касационната жалба и поддържа подадения писмен отговор на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен Съд С. – град, Х.- ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че на 07.06.2021 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ била извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, да подават декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и в чужбина по чл.37, ал.1, т.1-11 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до 15 май на текущата година.

В хода на проверката било установено, че А. К., която заемала длъжност общински съветник в Общински съвет - [населено място], не е подала пред КПКОНПИ в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ декларация за придобитото имущество и доходи през предходната календарна година. Срокът за подаване на декларацията изтекъл на 15.05.2021 г., като в първия работен ден -17.05.2021 г. същата не е изпълнила законното си задължение по смисъла на чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

За така констатираното нарушение св.Х. Т. -на длъжност главен специалист в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ съставила срещу А. В. К. АУАН № ПР - 82/15.06.2021 г. за извършено на 18.05.2021 г. в [населено място] нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр.чл.35, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество. Актът бил предявен на същата дата на г-жа К., която след като се запознала със съдържанието му, го подписала с възражение, че прилага писмени обяснения.

Писмени възражения срещу акта не са били депозираны в законоустановения срок по смисъла на чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 29.06.2021 г. било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание и чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ А. К. е санкционирана с налагане на глоба в размер на 1 000 (хиляда) лв. В текста на НП е описано, че А. В. К. не е подала декларация за имущество и интереси по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, както към момента на съставяне на АУАН, така и

към 28.06.2021 г.

Наказателното постановление е връчено на санкционираното лице срещу подпис на 11.11.2021 г.

По отношение на А. В. К. на 29.06.2021 г. от председателя на КПКОНПИ била издадена резолюция по чл.28 от ЗАНН с № ЦУ01 -12397, с която същата била освободена от административно- наказателна отговорност по АНП, образувана по АУАН № ПР-83/15.06.2021 г. Преписката била образувана по цитирания акт затова, че К. не е подала в законоустановения едномесечен срок от освобождаването си от длъжност, считано от 01.03.2021 г., декларация за имущество и интереси по чл.37, ал.1, т. 1-б, т.9 от ЗПКОНПИ. К. подала декларация за имущество и интереси, която била заведена в КПКОНПИ е вх.№ Ф320/10.05.2021 г., поради което АНО приел, че макар и със закъснение А. К. е подала дължимата декларация и целите на закона са изпълнени.

От правна страна съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, но е счел, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касаторът е уведомен за решението на съда на 02.03.2022 г. Жалбата е подадена чрез Софийски районен съд на 17.03.2022г, по пощата с пощенско клеймо от 15.03.2022, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Правилно административнонаказващият орган е посочил, че К. е нарушила разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 вменява в задължение Декларация за имущество и интереси да се подава ежегодно до 15 май – за предходната календарна година, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. В процесния случай безспорно се установява, че за К., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 17.05.2021г. /първият присъствен ден, следващ 15.05.2021г./ да подаде декларацията. Като е подала своята декларация на 18.06.2021г., задълженото лице е извършил вмененото му административно нарушение.

Настоящият съдебен състав приема, че независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието

обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като форма на вина, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че К. е подала декларацията на 18.06.2021 г., т.е. с един месец закъснение, степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание - „глоба“ по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, дори и в минималния размер от 1000 лева е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите, заложи в чл. 12 ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от въззивния съд. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 от АПК, вр.чл.63д, ал.1 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски. Съдът намира, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно. Делото не се отличава с висока правна сложност, поради което на основание чл.63д, ал.2 от ЗАНН следва да бъде уважено до размера на минимално определеното такова в съответствие с чл. 8, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 300 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. – ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 616 от 21.02.2022 г., постановено по НАХД № 16483/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, [населено място], пл. „Света Неделя“ №6 да заплати на А. В. К. ЕГН [ЕГН] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направени разноски по

делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.